

สามัคคีธรรม ในงานบุญกฐิน

The Dhamma of Unity in Kathina Ceremony

จันทร แสงสุวรรณวา¹

บทคัดย่อ

การทอดกฐินจัดเป็นการทำบุญใหญ่ เนื่องจาก เป็นกาลทาน เพราะเป็นบุญพิเศษ มีเหตุแห่งบุญเฉพาะ กำหนดด้วยทาน กาล สถานที่ บุคคล และธรรม คือ 1) เป็นทานที่จัดเป็นสังฆทาน ที่ถวายแก่พระสงฆ์ที่ต้องครองสังฆคือตั้งแต่ 4 รูปขึ้นไป 2) กาล ที่กำหนดในการทำบุญกฐิน คือ ตั้งแต่วันแรม 1 ค่ำเดือน 11 ถึงวันขึ้น 15 ค่ำเดือน 12 หรือ 1 เดือนหลังจากวันออกพรรษาแล้วเท่านั้น 3) สถานที่ บุญกฐินเป็นสังฆทานซึ่งถวายกับพระสงฆ์ได้วัดหนึ่ง ปีละหนึ่งครั้งเท่านั้น 4) บุคคล คือ ผู้รับกฐินต้องเป็นพระภิกษุซึ่งจำพรรษาในวัดนั้นโดยไม่ขาดพรรษา และไม่น้อยกว่า 5 รูป 5) ธรรม คือบุญกฐินจัดเป็นสามัคคีธรรม คือต้องแบ่งหน้าที่ในการย้อมผ้า ตัดเย็บ ผ้าไตร ผืนใดผืนหนึ่งแล้วกรานกฐินให้สำเร็จในวันเดียว การจงเป็นเจ้าภาพกฐิน จึงจัดเป็นปุพพเจตนา ที่ก่อเกิดเป็นบุญตั้งแต่วันที่เจ้าภาพได้ปวารณาจงเป็นประธานงานกฐิน ดังนั้นการทำบุญกฐินในปีนี้องกรณศึกษา บริษัท นีโอ เอ็กซ์บิทจำกัด ที่วางเป้าหมายการทอดกฐินไว้อย่างชัดเจน คือ การสร้างศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญา เริ่มด้วยการสร้างหนังสือ เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจในการทำบุญทอดกฐิน และอนิสงส์ต่างๆของการทำบุญ การทอดกฐินจะสำเร็จต้องอาศัยความสามัคคีของหมู่คณะที่จะเป็นพลังในขับเคลื่อนให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย

คำสำคัญ : บุญกฐิน, ปุพพเจตนา, การสร้างศรัทธา, สามัคคีธรรม

Abstract

Kathina is considered as a special big merit because it must be compound of Liberality, Period, Place, People, and Dhamma that means 1) Liberality is an offering dedicated to Buddhist monks which consists of not less than 4 number of

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย juntorn@neo-exhibit.com

monks, 2) Kathina can be held only during the first of warning month the 11st month till the 15th of the the 12th month that means only within a month period after the end of Buddhist lent season, 3) Kathina can be done with only one temple a year, 4) the one who can accept kathina must be Buddhist monks who stay in that temple during 3 months of the Buddhist lent season and there are totally at least 5 monks in that temple, 5) Kathina is considered as the the unity Dhamma because it can be done with the helping hands to dyeing , cutting and sawing the clothe to finish and Kathina Khandhaka in one day. To ask for being the host of Kathina presented the original strong intention that create the merit happened on that day. Then, the way to apply to be the host of this year Kathina for the selected case study of Neo Exhibit Co.,Ltd. and their teamwork that have the clear objective which is to build up the faith that consists of wisdom by starting to build a little book for giving correct knowledge and understanding of doing Kathina . To complete Kathina, they need to have the team's unity that can drive all of us to get success in this special big merit.

Keywords : Kathina, The original strong intention, To build up the faith, Dhamma of Unity.

บทนำ

การทอดกฐินที่จัดเป็นบุญพิเศษเพราะในปีหนึ่งจะกระทำได้เพียงครั้งเดียว ซึ่งปีนี้ บริษัท นีโอ เอ็กซ์บิท จำกัด ได้จองเป็นประธานกฐินที่วัดมเหยงคณ์ ต.หันตรา จ.พระนครศรีอยุธยา ทาง บริษัท จึงพิธีพิธีเตรียมงานบุญกฐินด้วยความตั้งใจที่จะทำบุญนี้ให้ดีที่สุดและก่อให้เกิดประโยชน์ แก่คนหมู่มาก โดยได้แจ้งความจำนงกับทางวัดตั้งแต่ ปี 2557 และได้ทำใบพิจารณาไปกราบเรียน พระภิกษุเจ้าอาวาส เจ้าอาวาส เป็นการล่วงหน้าว่าขอจองเป็นประธานงานกฐิน ท่านเจ้าอาวาสได้ แจ้งให้ทราบว่าจะต้องมีการทำพิจารณา ซึ่งถือเป็นการแสดงความตั้งใจหรือที่เรียกว่า **บุพพเจตนา** ครั้นได้แสดงบุพพเจตนาแล้ว บุญก็บังเกิดแล้ว ด้วยมโนกรรมที่ตั้งกุศลเจตนาอันบริสุทธิ์ที่จะ ทำบุญทอดกฐิน นับเป็นหนึ่งในการทั้งสามของการทำบุญให้มีความบริสุทธิ์ให้ได้ทั้ง 3 กาล คือ

- 1) **บุพพเจตนา** หมายถึง เจตนาก่อนที่จะทำทาน เช่น ตั้งใจว่าพรุ่งนี้เช้าจะตักบาตร ก็มีความตั้งใจ ปลื้มใจ ปีติใจว่าเราจะได้ทำบุญด้วยการให้ทาน หรือนึกถึงความโชคดีที่มีโอกาสได้ให้ทานในคราวนี้ เพราะในบางทีที่ไม่มีไทยธรรม ก็ให้ทานไม่ได้ บางทีมีไทยธรรม แต่กลับไม่มีศรัทธา ก็ให้ทานไม่ได้

หรือบางทีมีทั้งไทยธรรม มีทั้งศรัทธา แต่กลับไม่มีปฏิคาหก (ผู้รับทาน) ก็ให้ทานไม่ได้เช่นกัน แต่ในคราวนี้มีความพร้อมทั้งไทยธรรม ทั้งศรัทธาและมีปฏิคาหกมารับทาน เมื่อคิดดังนี้ใจก็มีความชุ่มชื่นยินดีที่จะได้ให้ทานนั้น 2) **มูญจนเจตนา** หมายถึง เจตนาในขณะที่กำลังให้ เช่น ในเวลาตักบาตร ก็มีใจเลื่อมใส คือเลื่อมใส ทั้งในคุณธรรมความดีงามของพระภิกษุผู้มารับทาน และเลื่อมใสเพราะเคารพในทานที่ผู้กระทำจะให้อภัยการอบน้อม ยินดีที่ได้ทำ เต็มอกเต็มใจถวายทานนั้น ทั้งไม่ยอมให้อารมณ์ขุ่นมัวเกิดขึ้นในขณะที่ทำเลย 3) **อปราปรเจตนา** หมายถึง เจตนาหลังจากที่ให้ทานแล้ว เช่น หลังจากตักบาตรเรียบร้อยแล้ว ก็มีแต่ความแช่มชื่นเบิกบานใจ ครั้นตามระลึกนึกถึงการให้ทานเมื่อไร ก็ปลื้มยินดี มีแต่ความสุขใจ ว่าตนได้ทำทานกุศลที่ยิ่งใหญ่ โดยไม่มีความร้อนใจ หรือนึกเสียดายสิ่งที่ให้ไปแล้วเลย การรักษาเจตนาให้สะอาดบริสุทธิ์ทั้ง 3 กาลนี้เป็นสิ่งที่ทำได้ยากยิ่ง เพราะในความเป็นจริงแล้ว ผู้ให้ที่ยังตัดความตระหนี่ออกจากใจไม่ได้เด็ดขาด หรือคาดหวังบางสิ่งบางอย่างจากการให้ทานมากเกินไป ย่อมมีโอกาสที่ใจจะหวนไหว จนทำให้บุญที่ควรจะได้ตกหล่นไปอย่างน่าเสียดายเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ในบางครั้งได้ผู้รับทานที่ไม่มีศีล หรือมีกิริยาอาการไม่น่าเลื่อมใส ผู้ให้อาจเกิดความเศร้าเสียใจ นึกเสียดายของที่จะให้ไป หรือไม่พอใจที่ต้องให้กับคนเหล่านั้น เป็นต้น ดังนั้น จึงต้องระวังรักษาเจตนาให้บริสุทธิ์มั่นคงทั้ง 3 กาล เพื่อให้เป็นทานที่บริบูรณ์ และเกิดบุญอย่างเต็มที่ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2539)

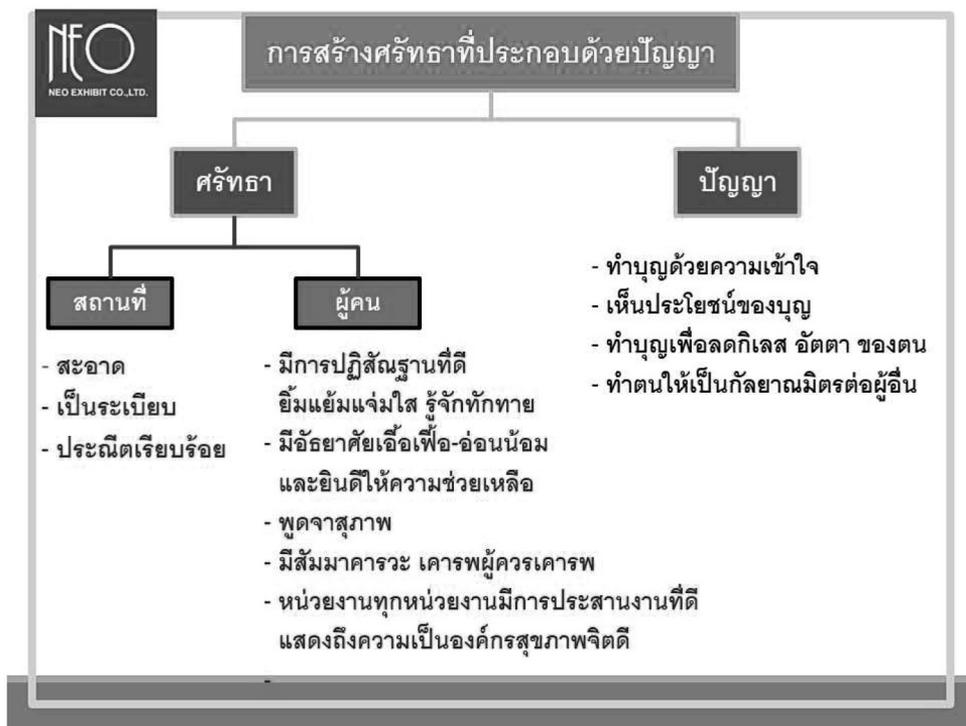
งานกฐินไม่เพียงเป็นงานบุญแต่ยังจัดเป็นตัวอย่างงานที่ต้องอาศัยความสามัคคีอย่างสูงในการทำงานให้สำเร็จอย่างประทับใจ ทางบริษัทฯ ได้กำหนดรูปแบบการจัดงานกฐินไว้ว่า ต้องการสร้างศรัทธา ที่ประกอบด้วยปัญญา หมายถึง อยากรู้เป็นธรรมทาน ให้สาธุชนความเข้าใจความหมาย สาระสำคัญในการทำบุญทอดกฐินว่า บุญกฐินคืออะไร มีความเป็นมาอย่างไร ทำไมต้องทำบุญทอดกฐิน ทอดกฐินทำกันอย่างไร และมีอนิสงส์บุญอย่างไร เป็นต้น เมื่อได้รูปแบบของงานที่ชัดเจน ทีมงานบริษัท นีโอ เอ็กซ์พิท จำกัด จึงสร้างหนังสือขึ้นมาเล่มหนึ่ง โดยมีสารประโยชน์ เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับบุญกฐิน จัดทำเป็นหนังสือประกอบภาพคล้ายภาพวาดการ์ตูน เนื้อหาอ่านง่าย มีสีที่สวยงาม น่าอ่าน ตัวพิมพ์ (Letter Font) เลือกแบบภาษาเขียน เพื่อให้อารมณ์สบายๆ ไม่แลดูเป็นหนังสือธรรมะจนเกินไป มีการดำเนินเนื้อเรื่องในลักษณะการสนทนาระหว่างยายและหลานๆ ขนาดรูปเล่มกะทัดรัดไม่ยาวเกินไป อ่านแล้วเพลินเพลินได้ความบันเทิงและสาระประโยชน์ที่นำไปใช้ในการทำบุญกฐินได้ อย่างครบครันในชื่อหนังสือเรื่อง “ยายจำ ขวนหลานไปทอดกฐิน” พิมพ์แจกออกไปเป็นธรรมทานก่อนงานกฐิน จำนวนรวม 5,500 เล่ม เพื่อสร้างพุพพเจตนาในการทำบุญทอดกฐิน ให้สาธุชนเกิดศรัทธาอยากทำบุญและชักชวนญาติมิตรมาทำบุญ และพิมพ์อีก 7,000 เล่มเพื่อแจกเป็นของขวัญระลึกในวันงานทอดกฐิน ดังนั้นจุดเริ่มต้นของความสามัคคีจึงเริ่มขึ้นที่บริษัทนีโอ เอ็กซ์พิท จำกัด เมื่อมีการจัดทีมงานมารับผิดชอบการทำหนังสือเรื่อง ยายจำ ขวนหลานไปทอดกฐินขึ้น มีการแบ่งหน้าที่กัน ตั้งแต่เนื้อหา การวาดรูปภาพประกอบ สรรหาเรียนเชิญ

ผู้ทรงคุณวุฒิช่วยตรวจเนื้อหาให้ถูกต้องเหมาะสม จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มสี่สีสวยงาม และแจกจ่ายประชาสัมพันธ์ออกไป จากนั้นความสามัคคีในลำดับต่อไปคือ การร่วมแรงร่วมใจของการประชาสัมพันธ์ คือ การจัดงาน มีการเตรียมการจัดสถานที่ ด้วยการออกแบบป้ายสัญลักษณ์รูปยายจำ และหลานๆอย่างมีสีสัน ผลิตและติดตั้งในบริเวณวัดมเหยงคณ์ รวมทั้งทีมงานเข้าหน้าที่และคณะจิตอาสาที่ช่วยประชาสัมพันธ์งานบุญนี้ออกไปให้ หัวหน้าสายบุญที่จะช่วยประชาสัมพันธ์งานบุญออกไป โดยมีเป้าหมายของการนำไปปัจจัยที่ได้จากงานทอดกฐินเพื่อนำไปสร้างอุโบสถปราสาทพระบรมธาตุเจดีย์มหาวิหาร และอาคารปฏิบัติธรรม ธรรมานุธรรมปฏิบัติ สำหรับสำหรับผู้ปฏิบัติธรรมสุภาพสตรี จากนั้นก็มีการเตรียมเครื่องกฐิน บริวารกฐิน การเตรียมเสื้อยืดสำหรับทีมงานที่ต้องการให้แต่งตัวเหมือนกันดูเป็นหมู่คณะ การทำงานทุกขั้นตอนเน้นความประณีตพิถีพิถันงานที่มีคุณภาพดี พานแว่นฟ้าสำหรับผ้ากฐิน พานดอกไม้ รูปเทียน จัดทำด้วยดอกไม้สดและงานใบทองโดยทีมงานผู้ที่ชำนาญงานจัดทำดอกไม้ระดับจัดงานในวัง เพื่อป้องกันความประณีตอย่างตั้งใจ ทีมงานทางวัดก็แบ่งแผนกหน้าที่รับผิดชอบทั้งทีมงานพระสงฆ์ สามเณร แม่ชี เหล่าจิตอาสาทุกแผนกที่รับบุญช่วยงานท่านเจ้าอาวาสมาโดยตลอด ทุกรูปคนต่างรับผิดชอบในการเตรียมงานและจัดสถานที่ด้วยการภาวนาขอให้ดินฟ้าอากาศอำนวยเนื่องจากต้องจัดพิธีงานกลางแจ้งในฤดูที่มีมรสุมเข้าทำให้ฝนตกทุกวันและปีนี้งานกฐินทอดในเดือนตุลาคมยังไม่สิ้นฤดูฝน ส่วนสาธุชนผู้มีจิตศรัทธาบ้างก็มาช่วยกันออกร้านโรงทานนำอาหารรสเลิศมาแจกจ่ายสาธุชนในวันงานมากกว่า 100 ร้าน เหล่านี้ล้วนเป็นตัวอย่างของความสามัคคีของหมู่คณะที่ร่วมกันจัดงานทอดกฐิน ก่อนงานประมาณ 1 เดือนท่านเจ้าอาวาสมีการนัดประชุมการเตรียมงานทอดกฐิน ทีมงานบริษัท นีโอ เอ็กซิพิท จำกัด ในนามประธานกฐินปีนี้ ก็เตรียมงานเพื่อชี้แจงจุดประสงค์ของรูปแบบงานที่ต้องการให้รูปแบบงานทอดกฐินที่วัดมเหยงคณ์ เป็นบรรยากาศเรียบง่าย สงบ ร่มรื่น เน้นความสงบก่อให้เกิดศรัทธา ในสมกับเป็นวัดแบบ อรัญญวาสี ซึ่งมีท่านเจ้าอาวาส พระภาวนาเมตตาคุณ ท่านเป็นพระวิปัสสนาจารย์ที่มีลูกศิษย์มากมายทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

เหตุที่ประกอบให้เกิดความศรัทธา

การสร้างศรัทธาต่อพุทธศาสนิกชนให้เข้าวัดทำบุญ สืบสานประเพณีบุญทอดกฐิน จำเป็นต้องมีการสร้างเป้าหมายของงาน คือ การสร้างศรัทธาให้บังเกิดแก่พุทธศาสนิกชน อันศรัทธาจะเกิดได้นั้นต้องประกอบด้วยเหตุ คือ 1) **ศรัทธาที่เกิดจากสถานที่** หมายถึง วัดมีความสะอาด มีการจัดวางข้าวของเครื่องใช้ต่างๆ ได้อย่างมีระเบียบ และมีการจัดลำดับพิธีการต่างๆ ได้อย่างเรียบร้อย ทางวัดมีท่านเจ้าอาวาสเป็นพระวิปัสสนาจารย์ที่เป็นที่เลื่อมใสเคารพศรัทธาของสาธุชนซึ่งจัดเป็นเนื่อนาบุญพิเศษประการหนึ่ง 2) **ศรัทธาที่เกิดจากผู้คน** หมายถึง คณะเจ้าภาพ ซึ่งประกอบด้วยทีมงานทางวัด และทีมงานประธานกฐิน โดยทีมงานทั้งสองฝ่าย ต้องมีอัธยาศัยการปฏิสัมพันธ์ที่ดี

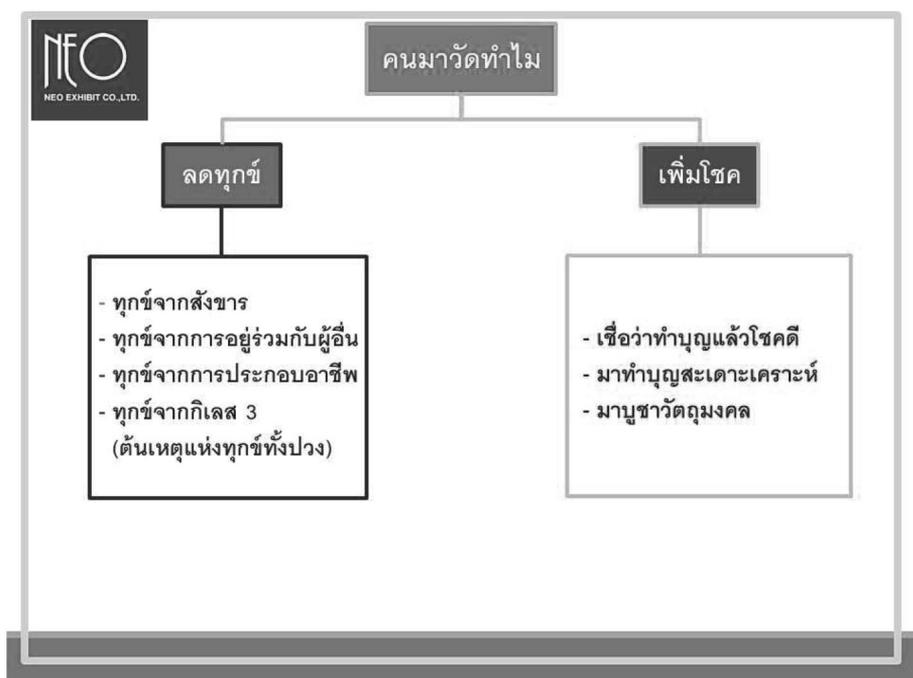
ยิ้มแย้มแจ่มใส รู้จักทักทาย มีอัธยาศัยเชื้อเพื่อ-อ่อนน้อม ยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ พุดจาสุภาพ มีสัมมาคารวะ รู้จักเคารพผู้ควรเคารพ แต่ละหน่วยงานมีการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่ดี อันแสดงถึงความเป็นองค์กรสุภาพจิตดี แสดงถึงพลังความสามัคคีในหมู่คณะ คุณสมบัติเหล่านี้ เป็นเครื่องสร้างศรัทธาต่อทุกสายตาที่เข้ามาในวัด เพราะไม่ต้องการเพียงให้พุทธศาสนิกชนเพียง เข้ามาทำบุญตามประเพณีแล้วกลับ แต่เราต้องการให้ท่านเหล่านั้นเข้าวัดมาทอดกฐิน และกลับ ด้วยความประทับใจคือ การความปลื้มปิติใจในบุญที่ทำวันนั้นเพราะทำบุญด้วยความเข้าใจ เห็นประโยชน์ของบุญ คือทำบุญเพื่อลดกิเลส อดตาของตน และทำตนให้เป็นกัลยาณมิตรต่อผู้อื่นได้ ดังภาพที่ 1 ประกอบรูปแบบวัดอุประสงค์การจัดงาน

ภาพที่ 1 : การสร้างศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญา

ที่ต้องการสร้างปัญญาในการมาทำบุญทอดกฐิน เพราะมีคนจำนวนมากที่เข้าวัดเพราะ ด้วยเหตุผลที่ไม่ชัดเจน หรือยังขาดความเข้าใจ คือ 1). **เข้าวัดเพื่อต้องการมาลดความทุกข์** คือ เมื่อมีความทุกข์เกิดขึ้นมาในชีวิต ก็หาที่พึ่งทางใจ และวัดก็จัดเป็นที่พึ่งที่นิยมเมื่อคนเรามีทุกข์ ซึ่งทุกข์ที่เกิดในชีวิตของคนเรา พอจะจำแนกเป็นกลุ่มได้คือ 1.1) ทุกข์จากสังขาร คือ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย ที่ก่อให้เกิดทุกข์ 1.2) ทุกข์จากการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เพราะต่างคน ต่างความคิด ต่างจิตใจ บังคับความคิดไม่ได้จึงเกิดความคิดที่แตกต่างกัน อาจก่อให้เกิดความขัดแย้ง ความเกลียดชัง

ความไม่สบายใจต่างๆ นานา 1.3) ทุกข์จากการประกอบอาชีพ เมื่อประสบปัญหาในหน้าที่การงาน ก็ทำให้เป็นทุกข์ 1.4) ทุกข์จากกิเลส หรือ กิเลส 3 คือ ความโลภ ความโกรธ ความหลง (พระภิกษุ วิริยคุณ, 2556) 2). **เข้าวัดเพราะต้องการมาเพิ่มความสุข** จากความสุขที่ตนเองเข้าใจว่าสุข เช่น มาวัดเพราะต้องการความโชคดี มาสะเดาะเคราะห์ให้โชคดี หรือแม้แต่มาบูชาวัตถุมงคลเพราะเชื่อว่าทำให้โชคดี เมื่อมาพิจารณาแล้ว เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า มีกลุ่มพุทธศาสนิกชนที่มาด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้นมากมาย ด้วยปัจจัยเหล่านี้ สร้างโอกาสให้เกิดพุทธพาณิชย์ในวัด ทำให้พุทธศาสนา ผิดเพี้ยนไปจากความเป็นจริง การเข้าวัดแทนที่จะก่อเกิดปัญญา แต่กลับหลงมกมายบูชาวัตถุมงคลของ จนขาดความเข้าใจเรื่องของสัจธรรมของโลกย่อมเป็นไปตามกรรม เป็นไปตามกฎของไตรลักษณ์และอริยสัจสี่ เป็นต้น

ภาพที่ 2 : เหตุที่คนเข้าวัด

การทำบุญให้เกิดปัญญา

ในการจัดงานทอดกฐินปีนี้ ทีมงานขอความเห็นชอบในการจัดงานให้ออกมาในรูปแบบที่เรียบง่าย แต่คงความเป็นวัดวิปัสสนา อริยวาสี ใช้น้ำใจของแม่ไม้ ในวัด สร้างบรรยากาศสงบ เย็น ร่มรื่นใจ โดยมีการเปิดละครเสียงเรื่อง ยายจ๋า ชวนหลานไปทอดกฐิน รับประทานอาหารตั้งแต่เช้าตรู่ เพื่อให้บรรดาสาธุชนที่มาจากชี่พราหมณ์ มาปฏิบัติธรรมรับฟังเรื่องราวการทำบุญทอดกฐิน ในช่วงสายพระสงฆ์ได้นำสาธุชนสวดมนต์ทำวัตรเช้า จากนั้น ท่านเจ้าอาวาสได้เมตตาแนะนำเรื่อง

สติปัฏฐาน 4 (กาย เวทนา จิต ธรรม) ให้รู้สึกตัวทั่วพร้อม คือ รู้สึกกาย ใจจะรู้สึกตัวของใจ การเห็นแบบไม่รู้สึกรู้ตัว คือ เห็นสิ่งได้แล้วก็คิดสิ่งต่าง ๆ นานาอย่างขาดสติระลึกรู้ เมื่อได้ยืนที่หู ควรรับรู้ที่ใจ มีความรู้สึกตัวในสิ่งที่รับรู้ซึ่งต่างจากการไม่รู้สึกรู้ตัว เมื่อรู้สึกตัวแล้วปล่อยวาง จิตจะเบิกบาน ท่านแนะนำให้ควรให้เวลากับการเจริญภาวนาให้เป็นเรื่องที่ควรปฏิบัติเป็นปกติของชีวิต

ภาพที่ 3 : การทำบุญที่ทำได้ง่าย เมื่อเข้าใจวิธีคิด

ในการนำรูปแบบการจัดงานทอดกฐิน ที่ต้องการสร้างศรัทธาอันประกอบด้วยปัญญานี้ ทีมประธานกฐินต้องการนำเสนอรูปแบบการจัดงานดังนี้ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการทำบุญทอดกฐิน และเพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ จนก่อให้เกิดปัญญา เพราะเข้าใจอานิสงส์ของบุญ ด้วยการสร้างบรรทัดฐานง่ายๆที่ว่า เมื่อมาทำบุญ แค่คนทำรู้สึกว่าเป็นสุขใจ เขาก็ได้บุญแล้ว เมื่อมาวัดทำบุญ ต้องได้บุญกลับบ้าน ดังนั้นกระบวนการความสมัครสมานสามัคคี จึงเกิดขึ้น มีการแนะนำให้เข้าใจเรื่อง บุญ 3 กาล ความแตกต่างที่เจตนา 3 กาล ดังมาแล้วข้างต้น ผู้ใดก่อนที่จะให้ทานเกิดความดีใจ (ปุพพเจตนาบริสุทธิ์) อานิสงส์แห่งบุญย่อมส่งผลในภพชาติหน้า ให้ชีวิตในปฐมวัย (ตั้งแต่เกิดถึงอายุ 25 ปี) ของผู้นั้นพบแต่ความสมบูรณ์พูนสุขเพียงพร้อมไปด้วยสิ่งดีงาม ผู้ใดขณะที่ให้ทาน เกิดความเลื่อมใส (มถฺยจนเจตนาบริสุทธิ์) อานิสงส์แห่งบุญย่อมส่งผลในภพชาติหน้า ให้ชีวิตในมัชฌิมวัย (อายุ 26-50 ปี) ของผู้นั้น พบกับความสุข ความสบาย บริบูรณ์ด้วยโภคทรัพย์สมบัติ ผู้ใดหลังจากที่ให้ทานแล้ว เกิดความเบิกบานใจ ไม่เสียดายทรัพย์ (อปฺราปรเจตนา

บริสุทธิ์) อานิสงส์แห่งบุญย่อมส่งผลในภพชาติหน้า ให้ชีวิตในปัจจุบันวัยของผู้นั้น (อายุ 51 ปี ขึ้นไป) ถึงพร้อมด้วย ความสุข สมหวังในสิ่งอันพึงปรารถนาทุกประการ สามารถใช้ทรัพย์ได้อย่างเบิกบานใจ ไม่เป็นเศรษฐกิจที่มีความตระหนี่ถี่เหนียว และเมื่อผู้ใดสามารถรักษาเจตนาให้บริสุทธิ์ครบทั้ง 3 ระยะเวลาอย่างนี้ได้ ก็ย่อมได้บุญมาก และมีความสุขสมบูรณ์ไปจนตลอดชีวิต จะเห็นได้ว่าเจตนามี 3 ระยะเวลา แต่ละระยะจะส่งผลในแต่ละวัย ถ้าเจตนาดีจะส่งผลดี แต่ถ้าเจตนา ระยะเวลาใดเสียไป วัยนั้นก็เสียไปด้วย เช่น ก่อนจะให้ทาน ผู้ให้รู้สึกไม่ค่อยเต็มใจนัก แต่ครั้นถึงเวลาให้ เห็นพระภิกษุจำนวนมากมาย จึงเกิดความเลื่อมใสขึ้น ยินดีในการให้นั้น และหลังจากให้แล้ว นึกถึงบุญที่ไร ก็เกิดความปีติเบิกบานใจทุกครั้ง บุญที่ทำนี้จะส่งผลให้เกิดในภพชาติหน้า คือ ในช่วงปฐมวัย จะมีชีวิตที่ลำบาก ต้องต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ มากมาย ต่อเมื่อถึงมัชฌิมวัย จึงจะเริ่มประสบกับความ สุขความสำเร็จ และ ปัจจุบันวัยก็มีความสุขความสบาย สามารถใช้ทรัพย์ให้เกิดประโยชน์สุข และสร้างบุญกุศลได้อย่างเต็มที่ เป็นต้น อีกนัยหนึ่ง ในภพชาตินี้ ถ้าในช่วงปฐมวัยเรามีความสุขดี มัชฌิมวัยก็เจริญก้าวหน้าในอาชีพการงาน แต่ปัจจุบันวัยกลับพบแต่อุปสรรค มีทรัพย์ก็เสียดาย ไม่กล้าทำบุญ ไม่กล้าใช้จ่ายใช้สอย แสดงว่าในอดีตนั้น เวลาทำบุญ ปุพพเจตนาและมัญจนเจตนาดี แต่อุปสรรคเจตนาเสียไป ทำบุญแล้วใจไม่เลื่อมใส เสียหาย ทรัพย์ ดังนี้ เป็นต้น (พระภาวนาวิริยคุณ, 2556)

อานิสงส์ของท่าน

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสถึงอานิสงส์ของท่านไว้ใน **สีหสูตร** ว่า 1) ผู้ให้ย่อมเป็นที่รัก ที่ชอบใจของคนเป็นอันมาก 2) คนดีเป็นอันมากย่อมพอใจคบหาผู้ให้ทาน 3) ชื่อเสียงอันดีงามของผู้ให้ย่อมฟุ้งขจรไป 4) ผู้ให้ย่อมแก้แล้วกล้าอาจหาญ ไม่เก้อเขินในที่ประชุมชน 5) เมื่อละจากโลกนี้ ผู้ให้ย่อมบังเกิดในสุคติโลกสวรรค์ (อง.ฉก (ไทย) 26/34/78) และที่พระองค์ได้ตรัสถึงอานิสงส์ของท่านใน **กีนทหสูตร** ดังนี้ ครั้งหนึ่งเทวดาทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า “บุคคลให้สิ่งอะไรชื่อว่าให้กำลัง ให้อะไรชื่อว่าให้วรรณะ ให้อะไรชื่อว่าให้ความสุข ให้อะไรชื่อว่าให้จักขุ และบุคคลเช่นไรชื่อว่าให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ข้าพระองค์ทูลถาม ขอพระองค์ตรัสบอกแก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด” พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสตอบว่า “ผู้ให้อาหาร ชื่อว่าให้กำลัง ผู้ให้ผ้า ชื่อว่าให้วรรณะ ผู้ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข ผู้ให้ประทีปโคมไฟ ชื่อว่าให้จักขุ และผู้ให้ที่พักอาศัย ชื่อว่าให้ทุกสิ่งทุกอย่าง ส่วนผู้ให้ธรรมทาน ชื่อว่าให้อมฤตธรรม” (ส.ส (ไทย) 24/137-138/239) การทอดกฐินจัดเป็นสังฆทาน เพราะผู้ถวายผ้ากฐิน มิได้ถวายโดยเจาะจงผู้รับ เมื่อประธานกล่าวคำถวายผ้าพระกฐินแล้ว ตัวแทน พระสงฆ์ จะกล่าวคำอุปโลกน์กฐินดังนี้ “ผ้ากฐินทาน กับทั้งผ้าอนิสงส์บริวารทั้งปวงนี้ เป็นของ..... พร้อมด้วย.....ผู้ประกอบด้วยศรัทธาอุตสาหะ พร้อมเพรียงกันนำมาถวายแต่พระภิกษุสงฆ์ ผู้อยู่จำพรรษาถ้วน ไตรมาสในอาวาสนี้ ก็แล ผ้ากฐินทานนี้ เป็นของบริสุทธิ์ดุจเลื่อนลอย

มาโดยนภาภาสแล้วแลตกลงในที่ประชุมสงฆ์ จะได้จำเพาะเจาะจงลงว่า เป็นของภิกษุรูปใด รูปหนึ่งก็หาไม่ได้ มีพระบรมพุทธานุญาตไว้ว่า ให้พระสงฆ์ทั้งปวงยอมอนุญาตให้แก่ภิกษุรูปหนึ่ง เพื่อจะทำซึ่งกฐินนัตถการกิจ ตามพระบรมพุทธานุญาต และมีคำพระอรธกถาจารย์ผู้รู้พระบรมพุทธานุญาตไว้ว่า ภิกษุรูปใดประกอบด้วยศีลสุตาธิคุณ มีสติปัญญาสามารถ รู้ธรรม 8 ประการ มีบุรพกิจเป็นต้น ภิกษุรูปนั้นจึงสมควรเพื่อจะทำซึ่งกฐินนัตถการกิจ ตามพระบรมพุทธานุญาตได้

บัดนี้ พระสงฆ์ทั้งปวง จะเห็นสมควรแก่ภิกษุรูปใด จงพร้อมกันยอมอนุญาตให้แก่ภิกษุรูปนั้น เทอญ. (ไม่ต้องสาธุ)

พระสงฆ์รูปที่ 2 กล่าวตอบว่า “ผ้ากฐินทาน กับทั้งผ้าอานิสงสบริวารทั้งปวงนี้ ข้าพเจ้าพิจารณาเห็นสมควรแก่.....เป็นผู้มีสติปัญญาสามารถ เพื่อกระทำกฐินนัตถการกิจให้ ถูกต้องตามพระบรมพุทธานุญาตได้ ถ้าพระภิกษุรูปใดเห็นไม่สมควร จงทักท้วงขึ้นในท่ามกลางสงฆ์ (หยุดรอครู่หนึ่ง) ถ้าเห็นสมควรแล้วไซ้ จงให้สัพพัตถสัญญา สาธุการขึ้นให้พร้อมกัน เทอญ. (สาธุ พร้อมกัน) การทอดกฐินจัดเป็นสังฆทาน จึงจัดว่าได้อานิสงสบุญมาก

นอกจากความรู้เรื่องอานิสงสตามพระพุทธรูปแล้ว ทีมงานบริษัทนี้โอ เอ็กซิพิท จำกัด ยังได้นำเสนอรูปแบบการสร้างบุญกฐินในรูปแบบที่ เรียบง่าย แต่ทำให้บุญศักดิ์สิทธิ์ คือ แค่งทำบุญแล้วสุขใจ ก็ได้บุญแล้ว เราจึงเอา “ใจของผู้ทำบุญ” เป็นเครื่องชี้วัดอานิสงสของบุญที่ทำ คือ คนทำบุญทำแล้ว สุขใจ ก็ถือว่าบรรลุผลสำเร็จ เพราะเมื่อใจเป็นสุข สภาพใจจะเบาสบาย หากเราทำเหตุที่ก่อเกิดความสุขใจบ่อยๆ ใจเราจะใส ใจจะสบาย คล้ายการได้เจริญสติ เหมือนการนั่งสมาธิ เมื่อนั่งสมาธิจนใจใสใจนิ่ง ใจจะเบาสบาย จะมีสติ สัมปชัญญะดี มีความระลึกทั่วทั่วพร้อม ระลึกได้ง่าย การทำหน้าที่การงานใดๆ ด้วยใจที่มีสมาธิ ด้วยมีสติสัมปชัญญะที่ดี จะประสบความสำเร็จได้ง่าย เมื่อเข้าใจหลักการเช่นนี้ พุทธศาสนิกชนจะเข้าใจหลักการง่ายๆ ของอานิสงสการทำบุญบุญที่ทำได้ ประกอบด้วย 1) การให้ทาน 2) การรักษาศีล และ 3) การเจริญจิตภาวนา (การสวดมนต์ และนั่งสมาธิ) ทานเป็นต้นทางแห่งบุญ เพราะการทำทาน เป็นการฝึกใจให้ให้เป็น ทำให้รักษาศีลได้ง่าย และปฏิบัติธรรมได้สบาย เพราะมีใจกว้าง ใจใส เป็นทุน

ทาน เป็นทางมาของบุญที่จะเกิดขึ้นในใจของผู้ให้ และเมื่อเกิดขึ้นแล้ว นอกจากจะช่วยพัฒนาคุณภาพของจิตใจให้สูงขึ้น ยังจะนำสิ่งที่ดีงาม คือ ความสุขและความสำเร็จในทุกๆ ด้านมาสู่ชีวิตด้วย บุญนี้เองที่คอยสนับสนุนอยู่เบื้องหลัง ดังที่พระพุทธองค์ตรัสไว้ว่า “บุญนิธิ (ขุมทรัพย์คือบุญ) นั้น อำนวยผลที่น่าปรารถนาทุกอย่าง แก่เทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย เทวดาและมนุษย์ปรารถนานักซึ่งอิฐผล (ผลที่น่าพอใจ) ใดๆ อิฐผลทั้งหมดนั้น อันบุคคลย่อมได้ด้วยบุญนิธินี้ ความมีวรรณะงาม ความมีเสียงเพราะ ความมีทรวดทรงดี ความมี รูปสวย ความเป็นใหญ่ยิ่ง ความมีบริวาร อิฐผลทั้งหมดนั้น อันบุคคลย่อมได้ด้วย บุญนิธินี้ ความเป็นที่ราชาเฉพาะประเทศ ความเป็นใหญ่

(คือจักรพรรดิราชา) สุขของพระเจ้าจักรพรรดิที่น่ารัก ความเป็นพระราชาแห่งเทวดาในทิพยกายทั้งหลาย อิฐผลทั้งหมดนั้น อันบุคคลย่อมได้ด้วยบุญนิธินี้ สมบัติของมนุษย์ ความยินดีในเทวโลก และสมบัติคือพระนิพพานอันใด อิฐผลทั้งหมดนั้น อันบุคคลย่อมได้ด้วยบุญนิธินี้” (ขุ.ขุ.(ไทย) 39/9/303-304) เมื่อเรามีความเข้าใจในความสำคัญของ “บุญ” เราจะหมั่นสั่งสมบุญ เมื่อมีบุญมาก จิตใจจะผ่องใส ใจเบาสบาย มีสติ สัมผัสญาณะ สมาธิที่ดี นี่หมายถึงเป็นผู้มีปัญญาดี สามารถสอนตนเองได้ ว่า การทำบุญไม่ใช่เรื่องยาก และอันที่แท้ เราสามารถทำบุญได้ทุกวินาที ด้วย**บุญกิริยาวัตถุ 10 ประการ** อันประกอบด้วย ที่ตั้งแห่งการกระทำความดี 10 อย่าง หมายถึง กุศลจิตที่มีกำลังจนทำให้มีการกระทำออกมาทางกาย วาจาหรือทางใจ ได้แก่ 1) **ทานมัย** บุญสำเร็จจากการให้วัตถุเพื่อสงเคราะห์หรือบูชาแก่ผู้อื่น 2) **ศีลมัย** บุญสำเร็จจากการงดเว้นจากทุจริต หรือประพฤติสุจริตทางกาย วาจา 3) **ภาวนามัย** บุญสำเร็จจากการอบรมจิตให้สงบจากกิเลส (สมถภาวนา) และการอบรมปัญญาเพื่อละกิเลสทั้งปวง (วิปัสสนาภาวนา) 4) **อปเจายนมัย** บุญสำเร็จจากการประพฤติอ่อนน้อมถ่อมตน 5) **เวยยาวัจจมัย** บุญสำเร็จจากการชวนชวายเป็นพิเศษประโยชน์ต่อผู้อื่น 6) **ปัตติทานมัย** บุญสำเร็จจากการให้ส่วนบุญที่ได้บำเพ็ญมาแล้ว 7) **ปัตตานุโมทนามัย** บุญสำเร็จจากการยินดีในกุศลที่ผู้อื่นได้กระทำแล้ว 8) **ธัมมัสสวนมัย** บุญสำเร็จจากการฟังพระสัทธรรม 9) **ธัมมเทศนามัย** บุญสำเร็จจากการแสดงพระสัทธรรม 10) **ทิฏฐชุกกรรม** การกระทำความเห็นให้ตรงถูกต้องตามความเป็นจริง (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต): 2553)

การก้าวออกจากทุกข์เมื่อรู้ทันกิเลส

การมาทำบุญ เราควรทำบุญด้วยความเข้าใจว่า บุญคืออะไร เราทำบุญไปทำไม บุญจึงจะได้ผลมาก การทำบุญเป็นการขัดเกลาจิตใจให้ลด-ละกิเลส เลิกข้องเกี่ยวกับอบายมุข **กิเลส** คือ ต้นเหตุแห่งทุกข์ทั้งปวง อันประกอบด้วย 1) **ความโลภ (โลภะ)** คือ ความอยากได้ อยากมี อยากเป็นไม่มีที่สิ้นสุด เมื่ออยากได้แล้วไม่ได้ เราก็กุ๊ก หรือเมื่อได้ในสิ่งที่ไม่อยากจะรักก็ทุกข์อีกเช่นกัน ชีวิตจะเป็นเช่นนี้รำไป มนุษย์จึงไม่ก้าวออกจากกองทุกข์ เมื่อไรที่หยุดอยาก คือ การก้าวออกจากกองทุกข์ 2) **ความโกรธ (โทสะ)** เป็นเสมือนไฟที่เผาไหม้คนที่มักโกรธ ทำอย่างไรเล่า คนเราจึงจะดับไฟแห่งความโกรธ ที่เราสร้างขึ้นเองได้ เวลาโกรธ ตนนั่นเองเป็นคนรู้สึกหงุดหงิด ฉุนเฉียว และพาลคิดไปว่า เพราะคนอื่นทำให้เราโกรธ ความโกรธกลัวคนที่มึสติเสมอ เพราะเมื่อมีสติเราจะระงับความโกรธลงได้เอง ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่เราต้องหมั่นฝึกฝนจิต ตูมหายใจเข้า-ลมหายใจออก ให้เป็น ดังคำสอนที่พระภิกษุชาวมุณี ท่านสอนให้ผู้ปฏิบัติ “รู้ รู้” คือ เมื่อมีอะไรกระทบจิตใจ ให้มีสติระลึกอยู่เสมอแล้วรู้แล้ววางให้เป็น ได้ยินอะไรไม่ถูกหู ไม่ถูกใจ แล้วละวางให้เป็น ไม่ถือสาหาความ หรือได้เห็นสิ่งที่ไม่ถูกใจ ไม่สบอารมณ์ แล้ววางให้เป็น ไม่นำไปเป็นเชื้อไฟเผาไหม้จิตใจตนเองให้หงุดหงิดใจ ให้โกรธ เกลียด ชุ่นเคือง อาฆาตแค้น เท่ากับการสร้างทุกข์-สร้างกรรมให้

ตนเอง พระราชเมธี รองเจ้าคณะภาค 8 วัดไตรมิตรวิทยารามวรวิหาร ท่านได้สอนว่า “ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก ลมหายใจบอก สิ่งที่เป็น ลมหายใจยาว ลมหายใจเย็น คนหายใจเป็น เห็นลมหายใจ” การฝึกอานาปานสติ เป็นการตามดู รู้ลมหายใจ ฝึกสติให้ระลึกอยู่เสมอ เพื่อเราจะไม่ตกเป็นทาสของไฟโทสะ หรือความโกรธอีกต่อไป แล้วเราจะเป็นสุขง่าย เพราะไม่มักโกรธ การฝึกเรื่องลมหายใจนอกจากจะเป็นการฝึกจิตไม่ให้เราร้อน วิตก กังวล อิจฉา ริษยา น้อยอกน้อยใจ ดังกล่าว ยังได้ประโยชน์ในการช่วยให้ร่างกายแข็งแรงหน้าตาผิวพรรณผ่องใส โรคภัยทั้งหลายทยอยกันสาบสูญไป คู่อ่อนกว่าวัย สมองปลอดโปร่ง การกินอยู่เรียบง่าย อย่างเช่นพวกโยคีที่มีอายุยืนมากๆ เพราะการฝึกลมหายใจ (ชานาญ สนธิธะ: 2551) 3) **ความหลง (โมหะ)** คือ การยึดมั่น ถือมั่นกับสิ่งที่เรารัก เราชอบ ว่าเป็นเรา เป็นของเรา (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต): 2553) อันที่จริง ตัวเรา หรือของเรามีได้มี เพราะสรรพสิ่งในโลกล้วนอยู่ภายใต้กฎของ **ไตรลักษณ์** คือ เกิดขึ้น ตั้งอยู่ และดับไป คือ 1) **อนิจจัง**-ทุกสิ่งล้วนไม่เที่ยง 2) **ทุกขัง**-ทุกสิ่งล้วนเป็นทุกข์ 3) **อนัตตา**-ทุกสิ่งล้วนไม่มีตัวตน (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตฺโต): 2553) อาทิเช่น เมื่อวัยเด็ก เป็นวัยน่ารัก น่าเอ็นดู พ่อโตเป็น หนุ่มสาว เป็นวัยที่สดใสสวยงาม แข็งแรง ครั้นเข้าสู่วัยชราสังขารอ่อนแรง ผิวพรรณเหี่ยวแห้ง ผมหงอก นัยน์ตาฝ้าฟาง หูตึง ฟันผุหลุดร่วง โรคภัยถามหา สังขารจึงไม่เที่ยง ความสวย ความหล่อ มิได้จีรังยั่งยืน และอยู่กับเราได้นานเลย ดังนั้น การเป็นผู้มีปัญญา จึงต้องเข้าใจชีวิต และสรรหาสิ่งที่เป็นสมบัติติดตัวไปได้จริง และสามารถนำไปได้ทุกที่ นั่นคือ สิ่งที่ท่านสาธุชนทุกท่านมารวมกันอยู่ ณ ที่นี้ ท่านตั้งใจมาทำบุญทอดกฐิน ได้นำผ้ากฐิน เครื่องไทยธรรม ตลอดจนทรัพย์สินเงินทองที่หาได้ยาก ด้วยการประกอบสัมมาอาชีพ นำทรัพย์ที่เรียกว่า โลกียทรัพย์ มาแปลงให้เป็น โลกุตระทรัพย์ หรือ บุญ นั่นเอง แล้วมีความหมั่นเพียรสั่งสมเป็นเสบียงบุญอย่างต่อเนื่องไม่ยอมให้ตกบุญ ดังที่พระบรมสัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงสอนเรื่อง ศีล สมาธิ และปัญญา เมื่อเรามีปัญญา เราจะไม่ตกเป็นทาสของกิเลส เพราะแก่นแท้หรือหัวใจของพระพุทธศาสนา คือ การสอนให้เราไม่ยึดมั่น ถือมั่น ดังที่พระพุทธองค์ทรงตรัสว่า “**สพเพ ธมมา นาล์ อภินิเวสยา - ธรรมทั้งปวงอันใครๆ ไม่ควรยึดมั่นถือมั่น**” (ม.ม.(ไทย) มัชฌิมนิกาย มูลปณณาสก์ มหาจุฬัตถนมหาสังขยสูตร) บุญ เป็นพลังงานพิเศษ ที่สามารถดึงดูสิ่งที่ดีเข้ามาในชีวิต เมื่อทำบุญ คนที่ทำจะรู้สึกเป็นสุขใจ อิ่มเอิบใจนี้ จัดเป็นอานิสงส์สิ่งแรกที่ผู้ทำบุญจะได้รับ คือ เมื่อรู้สึกเป็นสุขใจก็ได้บุญแล้ว เมื่อใจเป็นสุข ใจจะมีคุณภาพดี ใจใส ใจสบาย กิเลสทั้งหลายจะเข้ามาทำร้ายจิตใจได้ยาก จะเป็นผู้มีสติสัมปชัญญะ และมีสมาธิได้ง่าย เป็นสุขง่าย บุญจึงจัดเป็น ต้นทางของความสุข และความสำเร็จทั้งปวง ดังพุทธสุภาษิตที่ว่า “**ทนโต เสฏโฐ มนุสเสสุ -ในหมู่มนุษย์ ผู้ฝึกตนได้แล้ว เป็นผู้ประเสริฐสุด**”(ขุ.ธ.(ไทย) 25/57) ความมีบุญวาสนาของคนเริ่มจากความคิด เมื่อมีความคิดดี ก็จะสามารถทำอะไรๆ ได้ แล้วก็จะมือนาคที่ดีได้ มีคำสุภาษิตอยู่ประการหนึ่งที่ท่านกล่าวว่ วนาคที่ดีเริ่มต้น ด้วยความคิด ถ้าคิดดีแล้วจะมีการกระทำที่ดีตามมา การกระทำที่ดีหลายครั้งบ่อยๆ

เข้าจะกลายเป็นนิสัย (Habit) นิสัยที่ฝังลึกลงไปใใจคนจะกลายเป็นอุปนิสัย (Character) อุปนิสัยคือลักษณะประจำตัวของคน เมื่อได้นิสัยที่ดี อุปนิสัยที่ดีแล้ว ต่อไปชะตาชีวิตหรืออนาคตจะดีตาม (วศิน อินทสระ: 2555) การทอดกฐินเป็นงานบุญ ที่ให้ประโยชน์มากมาย ดังที่กล่าวมาข้างต้น เพราะนอกจากจะเป็นการสานต่ออายุพระพุทธศาสนา สืบทอดประเพณีและวัฒนธรรมชาวพุทธ สร้างสามัคคีธรรมอันเกิดจากหมู่พระสงฆ์ และสาธุชนผู้มีจิตเลื่อมใสศรัทธาในพระพุทธศาสนาเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาด้วยกันแล้ว การทำบุญด้วยการสร้างศรัทธา ที่ประกอบด้วยปัญญา ยังช่วยให้สาธุชน เกิดความเข้าใจในบุญกฐิน เข้าใจเนื้อแท้ของอานิสงส์ของบุญอย่างง่าย คือ เมื่อเกิดความสุขใจ ก็ได้บุญแล้ว เมื่อใจละเอียด ประณีต สงบ เบาสบาย ใจจะมีคุณภาพ สติ สัมปชัญญะ สมาธิ จะเกิดขึ้นกับตนเองได้ง่าย เมื่อจะกระทำภารกิจใด หรือ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน ก็จะช่วยให้ทำกิจการงานหรือภารกิจตามหน้าที่ที่ต้องกระทำให้บังเกิดผลสำเร็จได้ง่าย เกิดปัญญาในการใช้ชีวิต และคุ้นชินกับการทำบุญเพราะการทำบุญทุกวันมิใช่เรื่องยาก ด้วยบุญอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในบุญกฐินาวัตถุ 10 ประการ ให้เป็นคนที่ทำบุญได้ทุกวันนี้ ชีวิตจะมีคุณภาพ มีสติระลึก รู้ได้ง่าย เพราะบุญช่วยให้ใจมีคุณภาพดี ไม่ตกเป็นทาสกิเลส การอยู่ร่วมกันในสังคม การทำงานร่วมกับผู้อื่น ก็จะง่ายขึ้นไม่เป็นทุกข์ เพราะมีความเข้าใจคุณภาพของใจผู้อื่นที่อาจดีไม่เท่ากัน จึงให้อภัยกันได้ ไม่ถือโกรธ เมื่อมีเหตุก่อให้เกิดทุกข์ ใจ หรือจิตที่ฝึกด้วยการสั่งสมบุญสม่ำเสมอ จะสามารถปล่อยวางได้ ว่างเป็น ไม่ว่าจะทุกข์จากสังขาร (การเกิด การแก่ การเจ็บ และการตาย) ของตนเองหรือคนที่ตนรัก ก็จะไม่ทำให้ทุกข์นาน และดึงสติกลับมาได้ง่าย เพื่อดำรงชีวิตต่อไป

บทสรุป

ในการทำบุญทอดกฐินในปีของทีมงานบริษัททีโอ เอ็กซิซิฟ จำกัดมีการวางรูปแบบงานที่ชัดเจนเพื่อต้องการสร้างความศรัทธาที่ประกอบด้วยปัญญา ไม่เพียงแคการรู้จักการร่วมบุญทอดกฐิน งานทอดกฐินได้กระทำเมื่อ วันอาทิตย์ที่ 8 ตุลาคม 2560 ที่ผ่านมา ยังความปลาบปลื้มใจ เป็นสุขในบุญที่ได้ทำให้แก่หมู่คณะของบริษัททีโอ เอ็กซิซิฟจำกัด และทางวัดมิ่งหยงคณฺ์ ตลอดจนสาธุชนที่มาร่วมงาน ที่วัดได้ด้วยรอยยิ้มอย่างมีความสุขของคนในงาน ในบทบาทหน้าที่ที่แตกต่างกัน เสียงสะท้อนที่กล่าวชื่นชมว่า จัดงานได้ประณีตงดงาม มีการดูแลสถานที่ให้ความสะดวก เรื่องจุดทิ้งขยะที่จัดสวยงามเป็นระเบียบ มีเจ้าหน้าที่ทีมงาน และจิตอาสาทางวัดช่วยกันแนะนำการคัดแยกขยะ การขนทิ้งเรียบร้อย การต้อนรับด้วยรอยยิ้ม จิตใจเอื้อเฟื้อช่วยเหลือ ให้การต้อนรับอย่างเป็นกันเองและอบอุ่น และความยินดีช่วยเหลือผู้เฒ่าผู้แก่ที่มาวัด อาหารที่ผู้มีจิตศรัทธามาร่วมออกโรงทานมากมาย มาสร้างความอิม่ท้อง อิม่อก อิม่ใจไปตามๆ กัน พิธีการที่เรียบง่าย สงบเรียบร้อย ดูมีความศักดิ์สิทธิ์ ท้องฟ้าแจ่มใสมีลมพัดเย็นสบาย อากาศดีเป็นใจให้เวลาพวกเราทำบุญ ในวันนั้นจนพิธีการเสร็จ ทั้งที่มีฝนตกก่อนหน้าวันงานทุกวัน เมื่อจบพิธีงานฝนจึงตกลงทันที จัดเป็นความ

สมบูรณ์ของความร่วมแรงร่วมใจ อันเกิดจากความสามัคคี ทั้งของมนุษย์และเทวดาก็ว่าได้ จึงขอ
อนุโมนาบุญพิเศษนี้ ที่จะบันทึกไว้ในจิตที่ระลึกถึงเมื่อไรก็สร้างความสุขใจให้ทุกท่านที่มีส่วน
ร่วมให้บุญสำเร็จอย่างงดงาม กฐินจึงเป็นสามัคคีธรรม ดังคำกล่าวในคำอนุโมนาของท่านสมเด็จพระ
พุทธาจารย์ ท่านเจ้าอาวาสวัดไตรมิตรวิทยารารวิหาร ที่โปรดให้ไว้ในหนังสือ ยายจำ ขวน
หลานไปทอดกฐิน และด้วยความสามัคคีย่อมก่อให้เกิดพลังทำให้งานต่างๆสำเร็จได้โดยง่ายและยัง
ประโยชน์สุขแก่ทุกท่านในหมู่คณะ ดังพระพุทธโฆษาจารย์ที่ว่า “สุขา สงฆสส สามัคคี ความพร้อมเพรียง
ของหมู่คณะ นำมาซึ่งความสุข”

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- จันทร์ แสงสุวรรณาว. 2560. ยายจำ ขวนหลานไปทอดกฐิน. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพมหานคร:
บริษัท แพคเพรส จำกัด.,
- ชำนาญ สนิทเชอ. 2551. ลมหายใจในหัตถ์จรรยา สารธรรม จาก วัดไตรมิตรวิทยาราม และคณะ
สงฆ์ภาค 8. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.,
พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). 2531 พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์
ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ด่านสุธาการพิมพ์.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). 2553. พจนานุกรมพุทธศาสตร์ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์
ครั้งที่ 19-24. กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอส อาร์ พรินติ้ง แมส โปรดักส์ จำกัด.
- พระภิกษุวิริยคุณ. 2556. การทำทานที่สมบูรณ์แบบ. หลักสูตรพุทธศาสตร์บัณฑิต. มหาวิทยาลัย
ธรรมกายแคลิฟอร์เนีย. เอกสารประกอบการเรียน.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. 2539. พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- วศิน อินทสระ. 2555. สิ่งดีที่ควรคิด. มูลนิธิวัดไตรมิตรวิทยาราม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ